

Verklaring n.a.v. telefoontjes van
de heer Reness van de FIOD te Roosendaal d.d. 9 april 2002

Dhr. Reness heeft om ca. 08.30 uur voor de 1^e keer naar kantoor gebeld en naak gevraagd. In eerste instantie heeft Dhr. Reness niet gezegd dat hij van de FIOD was. Ik heb hem gezegd dat zij deze week afwezig was, maar Maandag 15 april as. weer op kantoor aanwezig zou zijn. Toen ik Dhr. Reness vroeg of ik een boodschap voor achter kon laten, vertelde hij mij dat hij van de FIOD was en dat hij z.s.m. wilde spreken. Ik heb hem gezegd dat ik haar misschien die middag nog telefonisch zou spreken en dat ik dan zijn boodschap door zou geven. Gezien de toon die Dhr. Reness tegen mij aansloeg heb ik in paniek gezegd dat een andere collega, namelijk hem misschien wel verder zou kunnen helpen. Ik heb hem gezegd dat ik contact met haar zou opnemen om zijn boodschap door te geven. Dhr. Reness vertelde mij dat hij het telefoontje van dan nog wel even zou afwachten.

Nadat de verbinding verbroken was, heb ik onmiddellijk mobiel gebeld om te zeggen wat er aan de hand was; zij was bijna op kantoor en heeft mij enigszins gerustgesteld en medegedeeld dat zij Dhr. Reness terug zou bellen zodra ze op kantoor zou zijn.

heeft mij om ca. 08.40 uur in paniek in de auto gebeld over een opdringerige mijnheer van de FIOD die zeer dringend wilde spreken. Ik heb gezegd dat ik hier even rustig over na wilde denken, maar dat ik toch binnen afzienbare tijd op kantoor zou zijn. Om ca. 09.00 uur ben ik op kantoor gearriveerd.

Dhr. Reness heeft mij om ca. 08.50 uur voor de 2^e keer op kantoor gebeld met de vraag waarom nog niet had teruggebeld. Ik heb gezegd dat ik haar gesproken had en dat zij onderweg naar kantoor was. Daarna vroeg hij waar uithing en of zij soms op vakantie was. Ik heb hem verteld dat zij verlof had en ik niet wist waar ze was. Daarna vroeg hij of ze mobiel te bereiken was en heeft haar gsm-nummer gevraagd. Ik heb hem gezegd dat ik dat niet mocht geven. Daarna vroeg hij het gsm-nummer van waarop ik in paniek tegen hem gezegd heb dat zij dat niet had. Hierop vroeg hij mij waarom ik dan al eerder in de auto had kunnen bereiken en heb ik gezegd dat haar nummer privé was en ik dat niet door mocht geven. Daarna zei Dhr. Reness dat hij het telefoontje van nog heel even af zou wachten en heeft zijn telefoonnummer achtergelaten (0165-524365). Ik heb dit telefoongesprek als zeer intimiderend en angstaanjagend ervaren.

Na aankomst op kantoor om ca. 09.00 uur vertelde mij dat Dhr. Reness alweer gebeld had met de mededeling dat ik hem z.s.m. terug moest bellen. Ik heb dat vrijwel direkt gedaan. Toen ik Dhr. Reness aan de telefoon kreeg zei hij meteen dat hij van de FIOD te Roosendaal was en vroeg hij mij waar was. Ik heb hem gezegd dat zij verlof had voor een week en Maandag 15 april as. weer op kantoor zou zijn. Wederom vroeg hij mij of ik wist waar zij uithing waarop ik gezegd heb dat collega's die met verlof zijn geen uitleg verschuldigd zijn hoe zij hun dagen doorbrengen. Dhr. Reness vertelde mij dat niet thuis bereikbaar was en dat hij haar heel dringend moest spreken. Daarna vroeg hij mij om haar gsm-nummer, wat ik niet heb gegeven. Wél heb ik hem gezegd dat ik haar mobiel zou proberen te bereiken en de boodschap door zou geven. Dhr. Reness wilde graag direct een bevestiging als ik had weten te bereiken. Dit telefoongesprek verliep op zo'n agressieve wijze dat ik Dhr. R. Kerckhoffs (advocaat) hiervan op de hoogte heb gebracht. Ik heb de voice mail van ingesproken met de naam en het telefoonnummer van Dhr. Reness met het verzoek om hem te bellen. Daarna ben ik naar een afspraak buiten de deur gegaan.

Dhr. Reness heeft mij om ca. 09.30 uur voor de 3^e keer gebeld en gevraagd waarom Mevr. [redacted] hem nog niet teruggebeld had omtrent de bevestiging of zij Mevr. [redacted] had weten te bereiken. Ik heb hem gezegd dat ik geen volledige kijk van minuut tot minuut in haar agenda had en dat zij een afspraak buiten de deur had. Hij vertelde mij dat hij dit wel begreep en mij ook niks kwalijk nam, maar dat ik goed moest begrijpen dat het zo niet bij de FIOD werkte! Dit werd op een zeer dreigende manier uitgesproken en hij benadrukte daarbij dat hij het zeer vreemd vond dat "men" zo moeilijk te bereiken was. Ik heb hem gezegd dat ik de boodschap door zou geven zodra Mevr. [redacted] weer te bereiken was.

Ik heb direct daarna [redacted] mobiel gebeld met de mededeling dat Dhr. Reness wederom gebeld had en heb haar gezegd dat hij met spoed op haar telefoontje zat te wachten. [redacted] stelde mij gerust en vertelde mij dat zij spoedig op kantoor zou zijn en hem dan wel even terug zou bellen.

Om ca. 09.45 uur ben ik door [redacted] mobiel gebeld met de mededeling dat ik Dhr. Reness met spoed terug moest bellen. Ik heb haar gerustgesteld en gezegd dat ik na aankomst op kantoor direct contact met hem zou opnemen. [redacted] herhaalde wederom dat Dhr. Reness haar in een hoek gedreven had en had bedreigd met de woorden dat het zo niet werkte bij de FIOD!

Na aankomst op kantoor om ca. 10.00 uur heb ik Dhr. Reness, nadat [redacted] mij volledig op de hoogte had gebracht van het onaangename telefoontje, wederom gebeld. Dhr. Reness vroeg mij of ik al contact had gehad met Mevr. [redacted], waarop ik hem gezegd heb dat ik op haar voice mail van haar gsm naam en telefoonnummer van Dhr. Reness had achtergelaten. Dhr. Reness vroeg mij wederom of ik wist waar Mevr. [redacted] "uithing" en of ik soms wist of zij meerdere verblijfsadressen had. Hierop heb ik geantwoord dat het mij niet aangaat of zij meerdere verblijfsadressen heeft en ik niet op de hoogte gebracht hoeft te worden of iemand meerdere woningen heeft. Daarna "eiste" hij dat ik het gsm-nummer van Mevr. [redacted] zou geven, waarop ik gezegd heb dat ik daar grote moeite mee had, omdat we eigenlijk nooit gsm-nummers doorspelen. Dhr. Reness zei mij toen dat ik het belang van de zaak zeker niet goed in kon schatten, waarop ik gezegd heb dat ik dat ook niet kon zolang ik niet op de hoogte was. Dhr. Reness wilde mij niet doorgeven welke inhoudelijke boodschap ik eventueel aan Mevr. [redacted] door kon geven, maar vertelde mij dat ik, door het niet doorgeven van haar gsm-nummer, hem min of meer dwarsboomde tijdens het lopende onderzoek. Hierna heeft hij mijn naam herhaald en genoteerd dat ik niet van plan was om mee te werken vanwege het feit dat ik het gsm-nummer niet door wilde geven. Na dit telefoongesprek heb ik een afspraak buiten de deur gehad.

Dhr. Reness heeft mij om ca. 12.30 uur voor de 4^e keer gebeld om te zeggen dat hij nog niets van Mevr. [redacted] had vernomen en of ik en/of Mevr. [redacted] al iets van haar hadden gehoord. Ik heb gezegd dat ik nog niets van haar had gehoord en op dat moment geen inzicht had in de gesprekken die Mevr. [redacted] voert. Ik heb er wel bij gezegd dat ik er van uitging dat als iemand iets zou hebben vernomen hij hier wel van op de hoogte gesteld zou worden. Hierop heeft Dhr. Reness gezegd dat hij nog wel even zou afwachten.

Ik heb direct daarna [redacted] mobiel gebeld met de mededeling dat Dhr. Reness wederom gebeld had. [redacted] vertelde mij dat zij binnen een kwartier weer op kantoor zou zijn.

Ik ben om ca. 12.45 uur wederom gearriveerd op kantoor, nadat ik van [redacted] had vernomen dat Dhr. Reness voor de 4^e keer had gebeld. Aangezien ik hem niets te vertellen had wat hij nog niet wist en ik hem volgens [redacted] niet echt terug hoefde te bellen, heb ik dat ook niet gedaan. Wel heb ik nogmaals Dhr. Kerckhoffs telefonisch op de hoogte gebracht van het feit dat Dhr. Reness inmiddels 4 keer had gebeld en de nodige onrust had veroorzaakt. Dhr. Kerckhoffs zou hierover contact opnemen met Dhr. Reness maar vertelde mij dat hij hem al eerder had gebeld op voornoemd telefoonnummer en toen de telefoon niet opnam!